

ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА НАВЧАННЯ

Вишник О.О.

кандидат педагогічних наук,

старший викладач,

Глухівський національний педагогічний університет

імені Олександра Довженка

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ УМІНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА ЗАСАДАХ ВЗАЄМОДІЇ РІЗНИХ ВИДІВ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Зазначимо, що основними видами мовленнєвої діяльності є аудіювання (слухання і розуміння), говоріння (монолог і діалог), читання і письмо. Ці види мовленнєвої діяльності розглядаються як основні види взаємодії людей у процесі спілкування. Іншими словами спілкування (комунікація) – це взаємодія осіб, що здійснюється різними видами мовленнєвої діяльності за допомогою мовних засобів. Отже, мовленнєва діяльність розглядається не тільки як мета, а і як засіб навчання.

У методичній літературі виділяють передусім: продуктивні (говоріння і писемне мовлення) і рецептивні (аудіювання і читання) види мовленнєвої діяльності. Іноді говоріння і письмо називають активними видами мовленнєвої діяльності, а аудіювання і читання – пасивними. Але, як слушно стверджує Ю.І. Пассов, пасивних видів діяльності немає і бути не може. Діяльність – це зовнішня і внутрішня активність людини. Інша справа, якщо характер і форми прояву активності в читанні, наприклад, інші, ніж у говорінні [1, с. 14].

Сучасна методика навчання української мови демонструє зростання інтересу до взаємопов'язаного навчання всіх видів мовленнєвої діяльності, керуючись їх спільними механізмами породження.

Уперше серйозну увагу цій стороні мовлення приділив Ф. де Соссюр. У його «Курсі загальної лінгвістики» він слушно зауважив, що навчання мовлення можливо і потрібно здійснювати по можливості цілісно, з всіх видів мовленнєвої діяльності одразу [2, с. 42].

Термін «взаємопов'язане навчання» спершу функціонував у методиці навчання іноземної мови, але з упродовженням комунікативного підходу цей термін перейшов у понятійний апарат методики навчання української мови.

Питання про точне трактування цього терміна, на думку вчених, не може бути розглянуто однозначно. Навіть у методиці навчання іноземної мови, де питання взаємопов'язаного навчання розробляється найактивніше, постійно уточнюється і поглиблюється саме поняття «взаємопов'язане навчання».

Суттєвими ознаками цього поняття, на думку В.І. Статівки, є одночасність і послідовність формування основних видів мовленнєвої діяльності, керування цим процесом, спільність мовленнєвого матеріалу, наявність комплексу вмінь,

спільних для всіх видів мовленнєвої діяльності, а також специфічних для кожного з них.

Одночасність формування основних видів мовленнєвої діяльності передбачає, по-перше, той факт, що з самого початку навчання розвиваються всі види мовленнєвої діяльності, що розвиток одного виду полегшує оволодіння іншими; по-друге, навчання потребує певної послідовності в роботі з видами мовленнєвої діяльності на кожному уроці [3, с. 28].

Поділяючи точку зору сучасних методистів, ми вважаємо, що взаємопов'язаним називається навчання, у процесі якого відбувається одночасне формування чотирьох основних видів мовленнєвої діяльності в рамках їх певного послідовно-часового співвідношення на основі загального мовленнєвого матеріалу і за допомогою спеціальних вправ.

Список використаних джерел:

1. Пассов Е.И. Основы коммуникативной методики обучения иноязычному общению. / Е.И. Пассов. – М. : Русский язык, 1989. – 276 с.
2. Стативка В.И. Взаимосвязанное обучение умениям речевой деятельности: Монография / В.И. Стативка. – Сумы: Редакционно-издательский отдел СумГПУ им. А.С.Макаренко, 2004. – 332 с.
3. Ф. де Соссюр. Курс общей лингвистики / Ф. де Соссюр. – М. : УРСС Эдиториал, 2007. – 257 с.
4. Цепова І.В. Уроки читання в 1 класі / І.В. Цепова, О.Я. Харченко. – Х. : Вид-во «Ранок», 2011. – 320 с.
5. Щёголева Г.С. Методические основы языкового образования и литературного развития младших школьников / Г.С. Щёголева. – М.: Высшая школа, 2003. – 328 с.

Волошина Л.Г.

аспірант,

Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова

КРЕАТИВНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ З ІНФОРМАТИКИ ЗА ДОПОМОГОЮ ПРОГРАМ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ

Підготовка студентів з інформатики має здійснюватись на основі використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, що сприятиме формуванню їхньої пізнавальної активності, розвитку креативних якостей та інтелекту. Формування знань, вмінь та навичок генерувати оригінальні ідеї необхідно здійснювати на основі застосування методології креативної педагогіки, яка передбачає опанування студентами вміннями розробляти нестандартні, оригінальні способи рішення завдань на заняттях з інформатики; розвиток їхніх творчих здібностей й нахилів; забезпечення їх інструментарієм подолання психологічних бар'єрів мислення тощо. Реалізація методології креативної педагогіки передбачає таку організацію навчально-виховного процесу, за якої студент стає творцем, а основний навчальний